

Onbekend is waarom de wettekst een onderscheid maakt ten aanzien van de verzoekende partijen bij de aanvraag om verlenging van de aanspraak op bekostiging bij een nieuwe school (art 75) en bij verzelfstandiging van een nevenvestiging of een deel van de school (art 84a). Lijkt mij onjuist dat de gemeente een dergelijk verzoek alleen kan doen in geval van verzelfstandiging en het lijkt mij de ook in dit geval gesproken moet worden van het college van B&W.

De aanpassingen van de wet zijn slechts marginaal terwijl er grote problemen kleven aan de huidige wet MRvNS. Deze zijn ook eerder in de (tussen)evaluatie benoemd:

- In het geval dat er veel nieuwe toegekende initiatieven zijn binnen één gemeente ontstaan er direct grote problemen (zie gemeente Lansingerland). Het IHP en de procedure rond het IHP voorziet hier niet in, de gemeente heeft te weinig middelen en capaciteit om 'tussentijds' huisvesting (tijdig) te realiseren.
- De wet MRvNS leidt versplintering van het onderwijsaanbod die niet gewenst is gezien de levensvatbaarheid van scholen, de doelmatige inzet van publieke middelen en de schaarste aan leerkrachten en schoolleiders. Deze versplintering staat ook haaks op ratio achter de afschaffing van de kleine scholen toeslag. Een doelmatigheidstoetsing vooraf zou zeer verstandig zijn.
- De termijnen in de wet voor het handhaven van het in aanmerking komen voor de bekostiging bieden nog steeds te weinig speelruimte gezien gemeenten problemen hebben met het tijdig voorzien in onderwijshuisvesting. Dit geldt zeker in het geval het een nieuwe school voor een nieuwbouwwijk betreft die nog in ontwikkeling is. Veel bouwprojecten liggen immers stil of vertragen.
- Het verkrijgen van ouderverklaring voor een initiatief in een nieuw te ontwikkelen woonwijk voor een PO school is niet te doen. De doelgroep, de potentiële bewoners/ouders met kinderen 2 t/m 4 jaar, is niet of moeilijk te bereiken. De wijk bestaat immers nog niet en een PO school heeft over het algemeen een wijk gebonden functie.
- Ouders ervaren het geven van een ouderverklaring via DigiD met vermelding van BSN nummer van het kind (de kinderen) als een grote drempel. Zij kunnen dit veelal niet plaatsen gezien het karakter van een ouderverklaring en er heerst soms wantrouwen waarom 'de overheid' deze gegevens nodig heeft.
- De stichtingsprocedure vraagt (te)veel inspanning en daarmee middelen van initiatiefnemers. Naast marketing en communicatie is bijvoorbeeld veel inzet nodig vanuit bestuur en schoolteams. Er komt immers altijd persoonlijk contact bij kijken.
- De onzekerheid over de uitkomsten van de stichtingsprocedure en de tijd die de minister neemt om een oordeel te geven is complicerend voor een meerjarige personeelsplanning. In het licht van het leraren- en schoolleiderstekort zeer vervelend.
- Het is onnodig dat een schoolbestuur met een positief vierjaarlijks bestuurlijk onderzoek door de Inspectie van het Onderwijs wederom getoetst wordt op allerlei deugdelijkheidseisen door dezelfde inspectie bij de stichtingsprocedure.